

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1993-1994 (*)

1^{er} AVRIL 1994

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 7 août 1974
instituant le droit à un
minimum de moyens
d'existence en vue d'y insérer
un complément logement**

(Déposée par MM. Grimberghs et
Olivier)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 23, alinéa 3, 3° de la Constitution confirme enfin le droit de tous à un logement décent (droit déjà précédemment consacré par l'article 11 du Pacte International relatif aux droits économiques, sociaux et culturels adopté par l'ONU en 1966 et ratifié par la Belgique en 1981). Ce droit constitutionnel ne peut cependant être effectif qu'à condition qu'interviennent les modifications législatives et réglementaires susceptibles de le traduire dans le concret.

La loi du 20 février 1991 « modifiant et complétant les dispositions du Code Civil relatives aux baux à loyer » a constitué une étape importante dans l'élaboration d'une politique de protection des locataires et de stabilisation du marché du logement.

Son objet ne permet cependant pas à lui seul d'apporter remède aux difficultés rencontrées par les plus défavorisés dans leur quête d'un toit. De l'aveu de tous, la loi du 20 février 1991 est ainsi par essence

(*) Troisième session de la 48^e législature.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1993-1994 (*)

1 APRIL 1994

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van
7 augustus 1974 tot instelling
van het recht op een
bestaansminimum door invoeging
van een huisvestingsbijslag**

(Ingediend door de heren Grimberghs en
Olivier)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 23, derde lid, 3°, van de Grondwet heeft eindelijk het recht van elkeen op een behoorlijke huisvesting bevestigd (dat was vroeger reeds gebeurd bij artikel 11 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, dat in 1966 door de UNO werd aangenomen en bij de wet van 15 mei 1981 door België werd bekrachtigd). Doch opdat dit recht ook werkelijk en concreet kan worden uitgeoefend zijn wijzigingen in de wet- en regelgeving noodzakelijk.

De wet van 20 februari 1991 « houdende wijziging en aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake huishuur » is een mijlpaal in de ontwikkeling van een beleid dat erop gericht is de huurders te beschermen en de woningmarkt te stabiliseren.

Die wet is op zichzelf echter niet voldoende om de moeilijkheden op te lossen van de kansarmsten die op zoek zijn naar een onderkomen. Ieder is het erover eens dat de wet van 20 februari 1991 in wezen dient

(*) Derde zitting van de 48^e zittingsperiode.

destinée à être complétée par d'autres textes, destinés à favoriser la reconnaissance et l'effectivité d'un véritable droit subjectif au logement en Belgique.

Par ailleurs, si l'anachronisme que constituait dans notre système juridique la loi du 27 novembre 1891 pour la répression du vagabondage et de la mendicité a heureusement été réduit aujourd'hui, il n'en demeure pas moins que les difficultés des sans logis n'ont pas pour autant trouvé une solution. A l'occasion du débat ayant entouré l'abrogation de la loi de 1891, on avait cependant souligné la nécessité de coupler la suppression de la possibilité de priver un sans logis de sa liberté pour le seul motif de son état de sans logis avec diverses initiatives normatives destinées à garantir l'effectivité des droits sociaux des catégories les moins favorisées de la population (cfr par exemple la proposition de loi de Mme Corbisier-Hagon du 4 octobre 1991 tendant à faciliter l'accès aux droits des sans-logis, Doc. Chambre, n° 1775/1, 90-91).

Dans les grandes villes surtout, le minimum de moyens d'existence ne permet pas à ses bénéficiaires d'assumer la charge d'un loyer (cf. Fondation Roi Baudouin, « Logement et exclusion sociale — un état des lieux en région wallonne », Bruxelles 1993, en particulier p. 132).

Les listes d'attente sont par ailleurs extrêmement longues pour qui sollicite l'obtention d'un logement social. Cette situation pénalise tout particulièrement les personnes issues du quart-monde qui ne constituent pas ou plus la clientèle privilégiée du logement social.

Il importe donc de mettre en place un mécanisme destiné à garantir à tous les bénéficiaires du minimum l'effectivité d'un droit au logement à octroyer par les centres publics d'aide sociale.

Tel est le but visé par la présente proposition de loi qui tend à prendre en considération le coût du logement dans l'attribution du minimum de moyens d'existence.

La mesure proposée ne devrait en principe pas alourdir considérablement les charges financières des CPAS déjà tenus, en vertu de la législation actuelle, de secourir la personne qui ne dispose pas d'un logement convenable ni des moyens de s'en procurer un, même lorsqu'elle bénéficie déjà du minimum de moyens d'existence.

La proposition aura pour premier effet d'inciter les autorités publiques en général, les autorités communales et les CPAS en particulier, à développer une politique créative et volontariste en terme de logement (voir Fondation Roi Baudouin, op. cit., en particulier pp. 51-52).

Le système des aides personnelles au logement a d'ailleurs déjà fait ses preuves dans le cadre de la réduction de la problématique de l'habitat, en particulier en France (cf. L. Begassat, « *Les aides personnelles au logement en France* » — intervention à l'occasion du Colloque Organisé par les Facultés Uni-

te worden aangevuld met andere teksten die het bestaan van een echt subjectief recht op wonen in België erkennen.

Dat het anachronisme dat de wet van 27 november 1891 tot beteugeling van de landloperij en de bedelarij voor ons rechtssysteem betekende, thans gelukkig is weggewerkt, neemt niet weg dat de moeilijkheden waarmee de daklozen geconfronteerd worden, nog altijd niet opgelost zijn. Tijdens het debat over de opheffing van de wet van 1891 werd weliswaar de noodzaak beklemtoond om de afschaffing van de mogelijkheid een dakloze van zijn vrijheid te beroven alleen maar omdat hij dakloos is, te koppelen aan allerlei wetgevende initiatieven om aan de kansarmste bevolkingsgroepen echte sociale rechten te garanderen (cf. het wetsvoorstel van 4 oktober 1991 van mevrouw Corbisier-Hagon ertoe strekkende de toegang van de daklozen tot hun rechten te vergemakkelijken, stuk Kamer n° 1775/1, 90-91).

Vooraf in de grote steden blijkt het bestaansminimum voor degenen die daar recht op hebben, niet toereikend om hun huurkosten te betalen (cf. Koning-Boudewijn Stichting, « *Logement et exclusion sociale — un état des lieux en région wallonne* », Brussel, 1993, inzonderheid blz. 132).

De wachtlijsten met mensen die op zoek zijn naar een sociale woning, zijn overigens bijzonder lang. Dat heeft vooral kwalijke gevolgen voor de mensen uit de vierde wereld die niet of niet langer de bevoorrechte klanten van de sociale huisvesting zijn.

Er dient dus dringend werk te worden gemaakt van een regeling die aan alle bestaansminimumtrekkers garanties biedt voor een daadwerkelijk recht op wonen, dat hun door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn moet worden toegekend.

Dat is het doel van dit wetsvoorstel. Het strekt ertoe bij de toekenning van het bestaansminimum ook rekening te houden met de huisvestingskosten.

De voorgestelde maatregel hoeft in principe de lasten van de OCMW's niet extra te verzwaren. Krachtens de vigerende wetgeving zijn die nu al verplicht bijstand te verlenen aan personen die niet beschikken over een behoorlijke huisvesting noch over de middelen om er zich een te verschaffen, ook al ontvangen zij reeds het bestaansminimum.

Het voorstel zal in de eerste plaats tot gevolg hebben dat de overheid in het algemeen en de gemeenten en OCMW's in het bijzonder zullen worden aangespoord om inzake huisvesting een creatief en voluntaristisch beleid uit te stippelen (zie Koning-Boudewijn Stichting, op. cit., inzonderheid blz. 51-52).

De regeling van de individuele tegemoetkoming voor huisvesting heeft ten andere, als procédé om het huisvestingsprobleem minder nijpend te maken, vooral in Frankrijk reeds zijn deugdelijkheid bewezen (cf. L. Begassat, *Les aides personnelles au logement en France* — Toespraak ter gelegenheid van

versitaires Notre-Dame de la Paix à Namur, en collaboration avec la Fondation Roi Baudouin, le 25 octobre 1993).

La présente proposition de loi a pour objet de favoriser l'accès de tous à un logement décent en particulier en incitant les pouvoirs publics responsables à une politique novatrice en matière de logement social.

A cette fin, un complément logement au minimum de moyens d'existence sera octroyé à toute personne ne pouvant, par ses propres moyens, satisfaire ses besoins légitimes en matière de logement.

Ce complément logement est octroyé lorsque le coût supporté ou à supporter par une personne pour subvenir à ses besoins en matière de logement dépasse le tiers du montant du minimex auquel il a ou pourrait avoir droit.

Le Roi peut fixer un plafond au montant de ce complément.

Pour le surplus, les conditions d'octroi, de compétence sont identiques à celles de l'octroi du minimex.

*
* *

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Articles 1^{er} et 2

Ces articles consacrent le droit à un complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement. Ils précisent quels sont les titulaires de ce droit en reprenant la délimitation prévue par la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

Art. 3

Cet article renvoie en premier lieu aux conditions d'octroi et de maintien du minimex prévues par la loi du 7 août 1974.

Cet article implique dès lors que l'intéressé doit faire la preuve qu'il est disposé à être mis au travail et qu'il a fait valoir ses droits aux prestations sociales dont il peut bénéficier en vertu des législations sociales belge et étrangères.

En outre, pour pouvoir bénéficier du complément logement, l'intéressé ne pourra avoir refusé une proposition de logement convenable qui aurait eu pour effet de réduire les charges des CPAS en cette matière.

Le maintien d'un équilibre entre les exigences budgétaires et les nécessités du respect de l'individu

het colloquium dat op 25 oktober 1993 door de « Facultés universitaires Notre-Dame de la Paix » te Namen in samenwerking met de Koning-Boudewijn Stichting werd georganiseerd).

Dit wetsvoorstel streeft ernaar een ieder een behoorlijke huisvesting te verschaffen, in het bijzonder door de bevoegde overheden aan te sporen tot een innoverend beleid op het stuk van de sociale huisvesting.

Daarom zal samen met het bestaansminimum een huisvestingsbijslag worden toegekend aan een ieder die niet over de nodige eigen middelen beschikt om in zijn rechtmatige behoeften inzake huisvesting te voorzien.

Een huisvestingsbijslag wordt toegekend wanneer de kosten die een persoon heeft of zou hebben om in zijn behoeften inzake huisvesting te voorzien, meer dan een derde bedragen van het bedrag van het bestaansminimum waarop hij recht heeft of zou kunnen hebben.

De Koning kan voor die bijslag een maximumbedrag bepalen.

De voorwaarden inzake toekenning en bevoegdheid zijn dezelfde als die voor de toekenning van het bestaansminimum.

*
* *

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikelen 1 en 2

Deze artikelen bevestigen het recht op een bijslag bij het bestaansminimum om de kosten van huisvesting te betalen. Ze bepalen wie de rechthebbenden zijn en nemen hieromtrent de bepaling over van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

Art. 3

Dit artikel verwijst in de eerste plaats naar de bij de wet van 7 augustus 1974 bepaalde voorwaarden voor toekenning en behoud van het bestaansminimum.

Het artikel houdt in dat de betrokkene moet bewijzen dat hij bereid is om te werken en dat hij zijn rechten op sociale uitkeringen, waarop hij krachtens de Belgische en buitenlandse sociale wetten recht heeft, heeft laten gelden.

Wil de betrokkene in aanmerking komen voor de huisvestingsbijslag, dan mag hij geen behoorlijke huisvesting hebben afgewezen waardoor de uitgaven van de OCMW's hadden kunnen worden verminderd.

Een van de grootste uitdagingen van ons sociaal stelsel bestaat erin het midden te vinden tussen de

constitue en effet l'un des plus grands défis de notre système social.

Pour apprécier la notion de logement convenable, il sera fait référence non seulement aux conditions objectives du marché immobilier, mais également à la possibilité pour l'intéressé de trouver dans le logement qui lui sera proposé le lieu adéquat à sa situation particulière.

Cette notion est dès lors à rapprocher de celle valant dans la réglementation du chômage en ce qui concerne l'obligation pour le bénéficiaire d'allocations de chômage d'accepter tout emploi convenable.

Le texte proposé vise cependant avant tout à inciter les communes à accorder une véritable priorité aux plus démunis dans l'obtention d'un logement social et à stimuler les politiques d'investissements en la matière.

La notion de logement convenable visée par cette disposition doit dès lors s'entendre d'une double manière :

1° le logement doit être objectivement convenable, en ce sens qu'il doit répondre aux exigences élémentaires de sécurité, de salubrité et d'habitabilité prévues par l'article 2 de la nouvelle section 2 insérée par la loi du 20 février 1991, au Livre III, titre VIII, chapitre II du Code civil.

Cet article prévoit que le bien loué doit répondre aux exigences élémentaires de sécurité, de salubrité et d'habitabilité (sur cette notion voir J. Vankerckhove et G. Rommel, « Lois des 20 février et 1^{er} mars 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer » *JT*, 1991, p. 326, en particulier point 19);

2° le logement doit être adapté aux nécessités propres de la personne concernée, compte tenu, sous les réserves susmentionnées, de son âge, de sa situation familiale, de ses éventuels handicaps physiques ou sociaux, etc ...

Art. 5

Cet article tend à insérer un nouveau chapitre IVbis, comprenant les articles 11ter à 11quinquies nouveaux, au sein de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence :

Art. 11ter. — L'article 11ter détermine les conditions dans lesquelles le complément logement est accordé.

Cette disposition repose sur un double postulat que la réalité permet de vérifier :

1° le coût du logement pour un bénéficiaire du minimum de moyens d'existence ne peut dépasser un tiers du minimex à peine que soit porté atteinte aux exigences minimales d'une vie décente en termes d'alimentation, d'habillement, d'hygiène et de santé;

budgettaire vereisten en het respect voor het individu.

Om het begrip behoorlijke huisvesting te toetsen, zullen niet alleen de objectieve omstandigheden op de vastgoedmarkt worden bekeken, maar zal ook worden afgewogen of de aan de betrokkene aangeboden woning beantwoordt aan diens specifieke behoeften.

Deze benadering sluit aan op de in de werkloosheidsreglementering geldende regel dat wie een werkloosheidsuitkering geniet, verplicht is elke passende betrekking te aanvaarden.

De voorgestelde tekst beoogt evenwel in de eerste plaats de gemeenten ertoe aan te zetten bij de toewijzing van sociale woningen werkelijk voorrang te verlenen aan de minstbesteden, en het investeringsbeleid inzake sociale huisvesting te stimuleren.

Het begrip behoorlijke huisvesting zoals in deze bepaling beoogd, heeft bijgevolg een tweeledige strekking :

1° de huisvesting moet objectief gezien behoorlijk zijn : ze moet beantwoorden aan de elementaire vereisten inzake veiligheid, gezondheid en woonbaarheid als bepaald bij artikel 2 van de nieuwe afdeling 2, bij de wet van 20 februari 1991 ingevoegd in Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II van het Burgerlijk Wetboek.

Dit artikel bepaalt dat het gehuurde goed moet beantwoorden aan de elementaire vereisten van veiligheid, gezondheid en woonbaarheid (met betrekking tot dat begrip zie J. Vandekerckhove en G. Rommel, « Lois des 20 février et 1^{er} mars 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer », *J.T.*, 1991, blz. 326, in het bijzonder punt 19);

2° de woning moet aangepast zijn aan de specifieke behoeften van de betrokken persoon, rekening houdend, onder het voornoemde voorbehoud, met diens leeftijd, gezinstoestand, eventuele fysieke of sociale handicaps ...

Art. 5

Dit artikel strekt ertoe in de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, een nieuw hoofdstuk IVbis in te voegen met de volgende nieuwe artikelen 11ter tot 11quinquies :

Art. 11ter. — Artikel 11ter bepaalt de voorwaarden voor de toekenning van de huisvestingsbijslag.

De bepaling steunt op een dubbel gegeven dat aan de werkelijkheid kan worden getoetst :

1° de huisvestingskosten van iemand die een bestaansminimum krijgt, mogen een derde van dat bestaansminimum niet te boven gaan, anders kan die persoon niet fatsoenlijk voorzien in zijn eerste levensbehoeften op het stuk van voeding, kleding, hygiène en gezondheid;

2° le montant du minimum de moyens d'existence n'est pas suffisant, en particulier dans les agglomérations urbaines, pour permettre aux plus démunis de jouir d'un logement décent.

La notion de besoins d'une personne en matière de logement doit être appréciée conformément à l'article 2 de la Section 2 du Code civil inséré par la loi du 20 février 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer. Il s'agit d'une notion à contenu variable dont les spécificités varient en fonction du standard de vie et de la situation de la personne concernée.

On observera par ailleurs que le complément au minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement peut, le cas échéant, être octroyé indépendamment de l'octroi ou du refus du minimum de moyens d'existence. Tel sera par exemple le cas lorsque l'intéressé ne demande pas le minimum de moyens d'existence ou dans l'hypothèse où l'incidence des ressources de l'intéressé a pour effet de l'écarter du bénéfice du minimum de moyens d'existence.

Art. 11quater. — Cet article vise à établir la règle mathématique de calcul du montant du complément au minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement.

Dans la notion de coût du logement visé par cette disposition, il convient d'inclure, non seulement le coût du loyer mais également les charges incombant obligatoirement au locataire telles que, par exemple, les primes relatives au contrat d'assurance incendie.

Les charges d'eau, de gaz, de téléphone et d'électricité de même que les dépenses d'entretien ne sont cependant pas à inclure dans la notion de coût du logement au sens de cette disposition.

Le complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement pouvant être alloué tant aux personnes qui jouissent déjà du minimum qu'aux personnes qui n'en disposent pas, il s'impose que la référence puisse être faite tant aux minimex déjà alloués qu'aux minimex éventuellement allouables aux intéressés.

Art. 11quinquies. — Cette disposition permet au Roi de plafonner le montant du complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement.

Ce plafonnement peut s'avérer nécessaire en vue de prévenir les risques d'abus.

Il importe cependant que ce plafonnement soit déterminé au terme d'une étude approfondie du marché immobilier. Cette étude devrait permettre de chiffrer objectivement le coût minimum d'un logement décent.

On se souviendra à cet égard que la création d'un observatoire du logement, ayant pour mission d'étudier l'évolution du marché immobilier belge est envisagé de longue date (sur la nécessité de voir mise sur pied une banque de données en matière de logement voir les propositions mai 90-13, mai 90-16 et

2° vooral in de stedelijke agglomeraties is het bedrag van het bestaansminimum voor de kansarmsten niet toereikend voor een degelijke huisvesting.

De behoeften op het stuk van de huisvesting moeten worden beoordeeld overeenkomstig artikel 2 van afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 20 februari 1991 houdende wijziging en aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake huishuur. De specifieke inhoud van het begrip « behoeften » varieert immers op grond van de levensstandaard en de toestand van de betrokken persoon.

De huisvestingsbijslag bij het bestaansminimum kan trouwens in voorkomend geval worden uitgekeerd onafhankelijk van het gegeven of een bestaansminimum is toegekend of geweigerd. Dat is bijvoorbeeld zo wanneer de betrokkene niet om de toekenning van een bestaansminimum heeft gevraagd of wanneer hij op grond van de bestaansmiddelen waarover hij beschikt, geen bestaansminimum kan genieten.

Art. 11quater. — Dit artikel bepaalt de formule voor de berekening van het bedrag van de huisvestingsbijslag bij het bestaansminimum.

Tot de huisvestingskosten bedoeld in deze bepaling behoren niet alleen de huurkosten, maar ook de andere lasten die verplicht door de huurder moeten worden gedragen, zoals bijvoorbeeld de premies voor het sluiten van een brandverzekering.

De kosten voor water, gas, telefoon en elektriciteit, alsmede de onderhoudskosten behoren echter niet tot de huisvestingskosten in de zin van deze bepaling.

Aangezien de huisvestingsbijslag bij het bestaansminimum kan worden toegekend aan personen met of zonder bestaansminimum, moet worden voorzien in een verwijzing naar zowel de reeds uitgekeerde bestaansminima als naar de bestaansminima die eventueel zullen worden uitgekeerd.

Art. 11quinquies. — Overeenkomstig deze bepaling stelt de Koning het maximumbedrag vast van de huisvestingsbijslag bij het bestaansminimum.

Het vaststellen van een maximumbedrag kan nodig zijn om misbruiken te voorkomen.

Aan de bepaling van dat maximumbedrag moet echter een grondig onderzoek van de vastgoedmarkt voorafgaan. De resultaten van dat onderzoek moeten het mogelijk maken de minimumkosten voor een behoorlijke huisvesting objectief te berekenen.

In dat verband zij eraan herinnerd dat al lang plannen bestaan voor de oprichting van een onderzoekscentrum voor de huisvesting dat de ontwikkeling van de vastgoedmarkt moet analyseren (over de nood aan een gegevensbank inzake huisvesting, zie de voorstellen mei 90 - 13, mei 90 - 16 en mei 90 - 36

mai 90-36 du Commissariat Royal à la Politique des Immigrés).

Art. 6, 7 et 8

Ces articles visent à appliquer au complément logement les règles relatives à l'octroi, au paiement, aux sanctions et aux subventions du minimum de moyens d'existence.

**D. GRIMBERGHS
M. OLIVIER**

van het Koninklijk Commissariaat voor het Migrantenbeleid).

Art. 6, 7 en 8

Deze artikelen strekken ertoe de voorschriften betreffende de toekenning en de betaling van het bestaansminimum, de eventuele straffen en de subsidies ook van toepassing te maken op de huisvestingsbijslag.

PROPOSITION DE LOI

Article 1^{er}

L'intitulé de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence est complété par les mots « et d'un complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement ».

Art. 2

L'article 1^{er}, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, de la même loi est complété par les mots « et à un complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût de son logement, intitulé « *complément logement* » dans les conditions déterminées par la loi ».

Art. 3

Un article 6*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 6*bis*. — Pour l'octroi et le maintien du complément logement visé à l'article 1^{er}, l'intéressé doit :

1° satisfaire aux conditions prévues à l'article 6, alinéa 1^{er};

2° accepter, sauf refus valablement motivé, toute proposition de logement convenable qui aurait permis la suppression ou la diminution du montant du complément visé à l'article 1^{er}. »

Art. 4

Un article 11*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 11*bis*. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables à la demande, à l'octroi et au paiement du complément visé à l'article 1^{er}. »

Art. 5

Sous un chapitre IV*bis* (*nouveau*), intitulé « Du complément logement » sont insérés, dans la même loi, des articles 11*ter* à 11*quinquies*, rédigés comme suit :

« Art. 11*ter*. — Un complément logement est octroyé lorsque le coût supporté ou à supporter par une personne visée à l'article 1^{er} pour subvenir à ses besoins en matière de logement dépasse le tiers du montant du minimum de moyens d'existence auquel

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Het opschrift van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum wordt aangevuld met de woorden « en op een bijslag bij het bestaansminimum teneinde de huisvestingskosten te kunnen dragen ».

Art. 2

Artikel 1, § 1, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de woorden « en op een bijslag bij het bestaansminimum teneinde de huisvestingskosten te kunnen dragen, « *huisvestingsbijslag* » genaamd, overeenkomstig de door de wet bepaalde voorwaarden ».

Art. 3

In dezelfde wet wordt een artikel 6*bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 6*bis*. — Voor de toekenning en het behoud van de in artikel 1 bedoelde huisvestingsbijslag moet de betrokkene :

1° voldoen aan de in artikel 6, eerste lid, gestelde voorwaarden;

2° ingaan op elk voorstel voor een behoorlijke huisvesting, die de afschaffing van de in artikel 1 bedoelde bijslag, dan wel de vermindering van het bedrag ervan mogelijk had kunnen maken, behoudens geldig gemotiveerde weigering. »

Art. 4

In dezelfde wet wordt een artikel 11*bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 11*bis*. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing voor de aanvraag, de toekenning en de uitbetaling van de in artikel 1 bedoelde bijslag. »

Art. 5

In dezelfde wet worden in een hoofdstuk IV*bis* (*nieuw*), met als opschrift « Huisvestingsbijslag », de artikelen 11*ter* tot 11*quinquies* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 11*ter*. — Er wordt een huisvestingsbijslag toegekend wanneer de huisvestingskosten, door de in artikel 1 bedoelde persoon gedragen of te dragen, hoger liggen dan het derde van het bedrag van het bestaansminimum waarop betrokkene op grond van

elle a ou aurait droit en fonction de sa situation financière ou familiale.

Art. 11^{quater}. — Le montant du complément logement est égal à la différence entre le tiers du montant du minimum de moyens d'existence auquel la personne concernée a ou aurait droit en fonction de sa situation financière et familiale et le coût total que la personne concernée consacre ou doit consacrer mensuellement à son logement.

Art. 11^{quinquies}. — Le Roi peut, sur base d'une étude du marché du logement dans les différentes communes de Belgique, fixer un plafond au montant du complément de minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement.

Ce plafond sera établi en fonction du montant minimum nécessaire aux besoins des personnes visées à l'article 1^{er}.

Ce plafond pourra être différencié selon les communes ou selon les arrondissements et adapté annuellement par le Roi.

Ce plafond ne pourra cependant en aucun cas être inférieur au tiers du montant du minimum de moyens d'existence auquel la personne concernée a droit. »

Art. 6

Un article 15^{bis}, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 15^{bis}. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables à l'octroi et au paiement des compléments logement. »

Art. 7

Un article 17^{bis}, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 17^{bis}. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables à l'octroi et au paiement des compléments de minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement. »

Art. 8

Un article 19^{bis}, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 19^{bis}. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables à l'octroi et au paiement des compléments logement. »

14 février 1994.

D. GRIMBERGHS
M. OLIVIER

zijn financiële of gezinstoestand recht heeft of zou hebben.

Art. 11^{quater}. — Het bedrag van de huisvestingsbijslag is gelijk aan het verschil tussen het derde van het bedrag van het bestaansminimum waarop de betrokkene op grond van zijn financiële of gezinstoestand recht heeft of zou hebben, en het totale bedrag dat hij maandelijks aan huisvesting besteedt of moet besteden.

Art. 11^{quinquies}. — De Koning kan, op grond van een studie van de woningmarkt in de verschillende Belgische gemeenten, een maximumbedrag vaststellen voor de bijslag bij het bestaansminimum teneinde de huisvestingskosten te kunnen dragen.

Dat maximumbedrag wordt vastgesteld uitgaande van het minimumbedrag dat de in artikel 1 bedoelde personen nodig hebben.

Het maximumbedrag kan per gemeente dan wel per arrondissement worden gemoduleerd en wordt jaarlijks door de Koning aangepast.

Het maximumbedrag mag evenwel in geen geval lager liggen dan het derde van het bedrag van het bestaansminimum waarop de betrokkene recht heeft. »

Art. 6

In dezelfde wet wordt een artikel 15^{bis} ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 15^{bis}. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing voor de toekenning en de uitbetaling van de huisvestingsbijslag. »

Art. 7

In dezelfde wet wordt een artikel 17^{bis} ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 17^{bis}. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing voor de toekenning en de uitbetaling van de bijslagen bij het bestaansminimum teneinde de huisvestingskosten te kunnen dragen. »

Art. 8

In dezelfde wet wordt een artikel 19^{bis} ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 19^{bis}. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing voor de toekenning en de uitbetaling van de huisvestingsbijslagen. »

14 februari 1994.